

Minä polkuja tunnen rotkoon,
jossa harmaus hallitsee.
Olet kulkenut siihen varjoon.
Tänään sinua palelee.

Minä sukellan järven pohjaan.
Sinut sisältä simpukan
niin kuin kätketyn helmen kohtaan.
Jotain sinussa aavistan.

Sinussa on viisautta
ja kauneutta
Herraltani silmiisi heijastunutta.
Sinun ruumisi lamppu yössäkin leimuaa.

Sinä olet Luojan neito,
ja impi aito.
Huuliltasi virtaava on sanan maito.
Sinä saat Häntä lailla tyttären rakastaa.

Nämä tiet ovat meidän teitä.
Jotkut pelkäävät näitäkin.
Enpä syyttääkään saata heitä,
Kummiin kuljimme laaksoihin.

Siitä ylistää Herraa mielin,
mitä sinussa tunnistan:
Se on pilkahdus Luojan peilin.
Kerran itse sen huomaathan?